মুমিন ব্যক্তি তেতিয়ালৈকে নিজৰ দ্বীনৰ ক্ষেত্ৰত স্বস্তি অনুভৱ কৰে, যেতিয়ালৈকে কাৰোবাক অন্যায়ভাৱে হত্যা নকৰে।

ইবনে ‘ওমৰ ৰাদ্বিয়াল্লাহু ‘আনহুমাৰ পৰা বৰ্ণিত, ৰাছুলুল্লাহ চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে কৈছেঃ "মুমিন ব্যক্তি তেতিয়ালৈকে নিজৰ দ্বীনৰ ক্ষেত্ৰত স্বস্তি অনুভৱ
কৰে, যেতিয়ালৈকে কাৰোবাক অন্যায়ভাৱে হত্যা নকৰে।"
[ছহীহ] [(বুখাৰী)]

নবী চাল্লাল্লাহু আলাইহি অছাল্লামে হাদীছটোত জনাইছে যে, মুমিন ব্যক্তিয়ে নিজৰ দ্বীনৰ ক্ষেত্ৰত তথা নেক আমলৰ ক্ষেত্ৰত সদায় স্বস্তি অনুভৱ কৰে, আল্লাহৰ ৰহমত আৰু মাগফিৰাত কামনা কৰে। কিন্তু যেতিয়া কোনো ব্যক্তিক অন্যায়ভাৱে হত্যা কৰে, তেতিয়া তাৰ আমল সংকীৰ্ণ হৈ পৰে, কাৰণ সি সেই হত্যাৰ বোজা আৰু মহাপাপ সহ্য কৰিব নোৱাৰে।

http://www.sunnah.global/hadeeth/as/show/66203